

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LV. — Wydana i rozesłana dnia 14. września 1905.

Treść: (M 144—146.) 144. Rozporządzenie, dotyczące odstemplowania zagranicznych akcyi, rent i obligacji, wступujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań). — 145. Rozporządzenie, dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu na Bukowinie. — 146. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora.

144.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905,

dotyczące odstemplowywania zagranicznych akcyi, rent i obligacji, wступujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań).

Na zasadzie ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, dotyczącej ustanowienia opłat stempelowych od zagranicznych akcyi, rent i obligacji, rozporządza się co następuje:

podane w punkcie 1 warunki co do wliczania należności — wyłącznie c. k. główny urząd stempelowy (k. k. Zentral-Stempelamt) we Wiedniu, który odstemplowania tego dokonywa przez wydrukowanie znaczków stempelowych, odpowiadających należności stempelowej, która według §§ 1 i 2 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, przypada od ostatecznego zapisu.

4. Strony, które zamierzają korzystać z przewidzianego w punkcie 1 wliczenia należności stempelowej, mają posiadane pokwitowania tymczasowe, w rodzaju określonych w punkcie 1, przedłożyć wraz ze „zgłoszeniem“ według wzoru 1 w dwóch egzemplarzach c. k. głównemu urzędowi stempelowemu we Wiedniu lub też jednemu z urzędów, wymienionych w załączce A, w którymto ostatnim Załączka A przypadku jednak wygotowuje się zgłoszenie w trzech egzemplarzach.

Wzór 1.

Jednemu „zgłoszeniu“ przedkładać można także więcej pokwitowań tymczasowych (punkt 1) wtedy, jeżeli dotyczą takich samych zapisów.

Jeżeli strona ma zamiar korzystać w swoim czasie z wspomnianego wliczenia nie w całości, tylko w kwotach częściowych (których łączna suma równa się należnościom częściowym, uiszczonym od tymczasowych pokwitowań), wolno jej, wedle własnego wyboru, albo wymienić te częściowe kwoty zaraz w zgłoszeniu, albo też, jeżeli zamiar korzystania z tego rodzaju wliczenia należności powstanie po zgłoszeniu, podać te kwoty częściowe c. k. głównemu urzędowi stempelowemu we Wiedniu ustnie lub zapomocą wolnego od stempela podania, dołączając zgłoszenie (§ 5) zaopatrzone już w urzędowe potwierdzenie.

5. Zgłoszenie do wliczenia należności (punkt 4) potwierdza się urzędownie, jeżeli wywód wypadnie

1. W tych przypadkach, w których zagraniczne państwa, korporacje, spółki akcyjne lub przedsiębiorstwa przenisłowe wydają najpierw prowizoryczne zapisy (tymczasowe pokwitowania), później zaś za ich ściągnięciem ostateczne papiery wartościowe w rodzaju wymienionych w § 1 powołanej ustawy, uiszcza się od tych tymczasowych pokwitowań przewidzianą w §§ 1—3 należność stempelową w pełnej wysokości, oznaczonej w § 2 tejże ustawy; natomiast wlicza się należność stempelowa, uiszczoną dowodnie za odnośnie pokwitowanie, do należności, przypadającej od ostatecznego zapisu.

2. Do stempelowania tymczasowych pokwitowań stosują się także i w przypadkach, określonych w punkcie 1, odnośnie postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892. Dz. u. p. Nr. 224. Natomiast względem stempelowania ostatecznych zapisów (akcyi, rent, obligacji) wступujących w miejsce tych pokwitowań tymczasowych wydaje się następujące przepisy:

3. Do odstemplowania ostatecznych zapisów powołany jest — o ile zachodzą

bez zarzutu, na tymczasowych pokwitowaniach (punkt 1), pozostała zaś po zgłoszeniu resztę zwrotu na jednym egzemplarzu zgłoszenia, poczem urząd, który zgłoszenia odbiera, wydaje te dokumenty stronie.

Jeżeli się żąda wliczenia należytości w kwotach częściowych (punkt 4), natenczas potwierdza się poszczególne części zwrotu osobno, a potwierdzenia te (pokwitowania zwrotów) wydaje stronie wraz ze zgłoszeniem, na którym się zaznacza wygotowanie pokwitowań zwrotu.

Do wydawania powyższych potwierdzeń urzędowych uprawniony jest wyłącznie c. k. główny urząd stempelowy we Wiedniu, który zatrzymuje też drugi egzemplarz zgłoszenia w przechowaniu.

Jeżeli zatem zgłoszenie do wliczenia należytości wniesiono nie w tym głównym urzędzie stempelowym, lecz w innym urzędzie (punkt 4), wtedy urząd ten poświadczają przedłożenie tymczasowych pokwitowań oraz wniesienie zgłoszenia na jednym egzemplarzu zgłoszenia, zasięga natychmiast z urzędu wspomnianego wyżej zatwierdzenia głównego urzędu stempelowego we Wiedniu i wydaje je następnie wraz z pokwitowaniem czasowemi stronie, za ściągnięciem owego „poświadczania“.

Jeżeli przy zgłoszaniu do wliczenia należytości (punkt 4) zachodzą usterki, których strona natychmiast, w krótkiej drodze usunąć nie może, wtedy winien urząd zgłoszenia zaniechać wszelkiej dalszej czynności urzędowej, przyczem powód tego podać należy w krótkości na jednym egzemplarzu zgłoszenia. W przypadku takim wolno stronie zażądać rozstrzygnięcia władzy skarbowej I. instancej.

6. Wstępujące w miejsce tymczasowych pokwitowań ostateczne zapisy winna strona przedłożyć wraz ze znajdującymi się w jej rękach dotyczącemi urzędowemi potwierdzeniami zgłoszonych do wliczenia kwot należytościowych (punkt 5) tudzież ze „spisem“ według wzoru II, w dwóch egzemplarzach c. k. głównemu urzędowi stempelowemu we Wiedniu lub jednemu z urzędów, wymienionych w załączce A do odstemplowania, w ostatnim zaś przypadku przygotować spis w trzech egzemplarzach.

Do jednego spisu wolno wpisywać tylko tego samego rodzaju zapisy.

Jeżeli należytość stempelowa, przypadająca od ostatecznych zapisów w myśl §§ 1 i 2 ustawy z dnia 8. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, równa się kwotie stempelowej, uiszczonej według dotyczącego pokwitowania tymczasowego, wtedy odstemplowanie (punkt 3) uskutecznia się bez opłaty jakiekolwiek dodatkowej należytości. Jeżeli jednak przypadająca od ostatecznych zapisów należytość stempelowa jest większa aniżeli ta, która ma być

wliczona, wtedy należy brakującą kwotę złożyć równocześnie z wniesieniem ostatecznych zapisów w nienaklejonych markach stempelowych, które się następnie przytwardza na tym egzemplarzu spisu, który pozostaje w przechowaniu urzędu. Jeżeli wreszcie należytość stempelowa od tych zapisów mniejsza jest aniżeli owa, która wliczyby należało, wtedy strona otrzymuje co do niewliczonej kwoty należytości nowe potwierdzenie urzędowe (pokwitowanie zwrotu), na podstawie którego może następnie dalej zażądać pod warunkami i zastrzeżeniami w tem rozporządzeniu ustalonemi przewidzianego w punkcie 1 wliczenia należytości.

Pozatem mają także i względem przedkładania ostatecznych zapisów do odstemplowania zastosowanie postanowienia § 4 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, dotyczącego postępowania przy przedkładaniu zagranicznych papierów wartościowych do urzędowego wydrukowania na nich znaczków stempelowych.

7. Stronie potwierdza się na jednym egzemplarzu „spisu“ przedłożenie ostatecznych zapisów i złożenie należnej jeszcze ewentualnie należytości stempelowej (potwierdzenie złożenia); jeżeli ostateczne zapisy przedłożono nie w c. k. głównym urzędzie stempelowym we Wiedniu, lecz w innym urzędzie (punkt 6), winien ten ostatni przesłać je natychmiast głównemu urzędowi stempelowemu do odstemplowania.

O terminie, w którym odstemplowanie zapisów ostatecznych prawdopodobnie będzie można odebrać uwiadomi stronę urząd podawczy. Odstemplowane zapisy ostateczne wydawane będą tylko za zwrotem potwierdzenia złożenia, na którym strona podać ma ustalone ewentualnie (w myśl pozwolenia, objętego §em 4. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36) przy podawaniu zapisów hasło.

Jeżeli strona dokumentu tego przedłożyć lub hasło — jeżeliby je w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, obrano — podać nie może, musi się postarać o pozwolenie władzy skarbowej, urzędowi wymiaru należytości, oddziału należytościowego krajowej dyrekcyi skarbu na podniesienie zapisów.

Wystawione przez c. k. główny urząd stempelowy we Wiedniu potwierdzenia należytości, uiszczonych od tymczasowych pokwitowań (punkt 5 i 6) ściąga się, jeżeli ostateczne zapisy odstemplowane z całkowitem lub częściowem wliczeniem wykazanych w tych potwierdzeniach kwot należytości stempelowych.

Kosel wkr.

Załączka A do punktów 4 i 6 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905.

Do przyjmowania zgłoszeń stemplowanych pokwitowań tymczasowych do wliczania należności (punkt 4 rozporządzenia) tutajże ostatecznych zapisów celem urzędowego wydrukowania na nich znaczków stemplowych (punkt 6 tego rozporządzenia) upoważnione są prócz c. k. głównego urzędu stemplowego we Wiedniu jeszcze następujące urzędy:

w Austryi poniżej Anizy:

c. k. główne urzędy podatkowe w Wiener-Neustadt, Korneuburg, Krems i St. Pölten;

w Astryi powyżej Anizy:

c. k. główny urząd cłowy w Linz, dalej c. k. główne urzędy podatkowe w Ried i Steyr;

w Solnogrodzie:

c. k. krajowy urząd płatniczy w Solnogrodzie;

w Styryi:

ekonomat c. k. krajowej dyrekcyi skarbu w Gracu, tutajże c. k. główne urzędy podatkowe w Bruck n. Murem, Leoben i Marburgu;

w Karynty:

c. k. główne urzędy podatkowe w Celowcu i w Villach;

w Krainie:

c. k. główny urząd podatkowy w Lublanie;

w Pobrzeżu:

c. k. urząd dochodów i stempli w Tryeście, tutajże c. k. główne urzędy podatkowe w Gorycy i Poli;

w Czechach:

c. k. urząd stemplowy w Pradze, c. k. główne urzędy podatkowe w Karolinenthal, Śmichowie, c. k. główny urząd cłowy w Budziejowicach, c. k. główne urzędy podatkowe w Czasławiu, Kolinie, Chrudymie, w Ghradeu Kralowym, Chebie, Karolowych Warach, Iczynie, Trutnowie, Konotowie, Cieplicach, Litomierzycach, Uściu, c. k. główny urząd cłowy w Libercu, c. k. główne urzędy podatkowe w Czeskiej Lípie, Rumburku, Pilznie i Taborze;

w Morawie:

ekonomat c. k. krajowej dyrekcyi skarbu w Bernie, c. k. główny urząd cłowy w Olomuńcu, c. k. główne urzędy podatkowe w Igławie, Węgierskiem Hradyszczu i Mährisch-Schönberg;

na Śląsku:

c. k. urząd cłowy w Opawie, c. k. główne urzędy podatkowe w Cieszynie i Karniowie;

w Tyrolu i Vorarlbergu:

c. k. główny urząd cłowy w Innsbruku, c. k. główne urzędy podatkowe w Bozen, Trydencie, Rovetru i Bregency;

w Dalmacyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Zadarze, Splecie i Dubrowniku;

w Galicyi:

c. k. główny urząd cłowy we Lwowie, c. k. główny urząd podatkowy w Krakowic tutajże c. k. główne urzędy podatkowe w Brodach, Kołomyi, Białej, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Nowym Sączu, Sanoku, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie;

na Bukowinie:

c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach.

Zgłoszenie

stemplowanych tymczasowych pokwitowań zagranicznych papierów wartościowych do wliczenia w swoim czasie należyciści przy odstemplowywaniu ostatecznych zapisów.

Miejsce wystawienia	Data wystawcy	Nazwisko (firma)	Oznaczenie papieru warto- ściowego, na który wpłatę uskuteczniono	Pod- pisana ilość sztuk	Wpłata		Wyszczona należy- tość stem- plowa		Uwaga
					w walu- cie za- granicznej	w austry- ckiej wa- lucie ko- ronowej	K	h	

Nazwisko i adres podającego:

..... dnia 19 ..

Formularz ten może być także ręcznie wygotowany; drukowane formularze wydaje bezpłatnie c. k. główny urząd stemplowy we Wiedniu.

Poprawiane lub z innego względu wadliwe zgłoszenia będą zwracane.

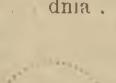
Wzór II.

S p i s

następujących zagranicznych papierów wartościowych, przedłożonych do odstemplowania za bonifikacyjną należytością.

Nazwisko i adres podającego:

... dnia 19 . .

Wypełnia urząd.	Literną pozycję	zapisku wzór B	<p>Potwierdza się odbiór wymienionych wyżej papierów wartościowych oraz należności . . . K . . . h wyraźnie w znaczekach stemplowych.</p> <p> dnia 19</p> <p style="text-align: center;"> Pieczęć urzę- dowa. </p> <p>G. k.</p>
		zapisku papie- row war- to- ściowych	
		pomoenia- czego zapisku co do pieczęci zwrotnych	

*) Tutaj wpisuje się kwotę imienną poszczególnych papierów wartościowych lub też, jeżeli nie opiewają na sumie imienną, kwotę wartości, która ma służyć za podstawę obliczenia należycieści.

U w a g a. Formularz ten może być także ręcznie wygotowany; drukowane formularze wydaje bezpłatnie c. k. główny urząd stemplowy we Wiedniu.

Poprawiane lub z innego względu wadliwe zgłoszenia będą zwracane.

145.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. września 1905,

dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu na Bukowinie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę i obszar dworski Bobestie z okręgu sądu powiatowego Stanisławów i przyłącza się do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1906.

Klein wlr.

146.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. września 1905,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, zawierającej upoważnienie Mi-

stra skarbu do zmieniania terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który dotąd miano wnieść w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora w myśl obowiązujących dołąd postanowień w ówczesnych, antycypacyjnych, w dniach 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października płatnych ratach, wpłacać należy w tym podatkowym okręgu poborczym, na przyszłość w czterech równych, w dniach 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tesame terminy wpłaty obowiązywać mają w myśl ostatniego ustępu § 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także i względem 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu odbudowy lub przebudowy wolne są od podatku domowo czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.